

dukter og produktionsmetoder og dermed også for de økologiske varer, og hertil er koblet et særligt hensyn, nemlig hensynet til vedvarende miljø, husdyrvelfærd og fødevarer-kvalitet.

Den optimale målsætning må vel være, at økologisk jordbrug er et udtryk for de værdier, som jeg før nævnte, og når man køber økologiske fødevarer, forventer man en garanti for, at der er taget disse grundlæggende hensyn. Såfremt økologisk jordbrug også i fremtiden skal være et alternativ til almindeligt jordbrug, må målene forfølges yderligere.

Vi skal ikke mange år tilbage, før man kun tænkte på at producere meget og billigt, men i dag har både forbrugere og producenter en helt anden tankegang. Men økologi med hjertet er desværre nok mindre end økologi med pengepungen, også når vi taler landmænd og producenter.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at Aktionsplan II følger op på forskning, udvikling, information og forbrugerorientering. Den er med til at skabe grundlaget for den nødvendige udvikling af den økologiske fødevarerproduktion her i landet.

Den debat, vi har haft i dag og måske også fortsat skal have, burde vi nok have ventet med, til vi havde haft høringen om Aktionsplan II, som det af Fødevarerudvalget er vedtaget, at vi skal have. Når vi har haft den høring, vil vi alle i salen – også Enhedslisten – have en bedre viden, som ville have været til gavn for denne debat. Derfor vil vi vente med yderligere kommentarer, indtil vi har hørt fagkundskaben.

For en god ordens skyld skal jeg selvfølgelig til sidst meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse fra Enhedslisten.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Annie Lunde Hansen som ordfører.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil starte med at sige, at der ikke skal herske tvivl om, at vi i CD også synes, at økologisk landbrug og fødevarerproduktion er en god ting, og vi glæder os derfor selvfølgelig over, at økologiske varer nu er blevet andet og mere end marginalvarer i fødevarerforretningerne. Dette har smittet af på producenterne, og antallet af økologiske landmænd er da også steget meget, især på det allerseneste. Dette må ses som et udtryk for, at økologien er kommet for at blive til gavn for miljø og dyrevelfærd.

Vi er derfor også enige med såvel regeringen og også – på nogle punkter – med Enhedslisten i, at den økologiske produktionsmetode selvfølgelig fortsat skal udvikles og fremmes mest muligt, men vi er trods alt nok mere enige med regeringen end med Enhedslisten, når det kommer til, hvilke midler der skal til for at fremme økologien.

At dømme efter den pressemeddelelse med udkast til vedtagelse, som jeg modtog, mener Enhedslisten åbenbart, at vejen frem bl.a. er kvoteringer og grønne afgifter, og fra CD siger vi nej tak til flere grønne afgifter.

I CD mener vi derimod, at den økologiske produktion er mere afhængig af efterspørgslen, som jo heldigvis er stigende, og at efterspørgslen derfor må være en af de væsentligste forudsætninger, når man taler om udvikling. Det er altså forbrugerne, der skal sætte dagsordenen.

Hvis der skal skabes et incitament for forbrugerne til at efterspørge økologiske varer, dvs. også at få dem til at betale merprisen, kræver det, at der er stor tillid til de økologiske varer og produktionsmetoderne. Også tilliden til det røde Ø-mærke er af afgørende betydning. Denne tillid skal bl.a. sikres ved oplysning og kontrol, samtidig med at der fra alle sider skal være bred opbakning til økologien.

Derfor er det også vigtigt, som CD tidligere har givet udtryk for, at Dansk Industri får plads i Det Økologiske Fødevareråd.

Med Aktionsplan II er regeringen fremkommet med en handleplan med store ambitioner. Handleplanen skal sikre fortsat udvikling i økologien, og man forsøger at lægge særlig vægt på kvalitet og afsætning, også på eksportmarkederne. Man kunne måske fristes til at sige, at den er lovlig ambitiøs, da efterspørgslen i Danmark vist fortsat er større end produktionen, men der er vel intet i vejen med at fremtidssikre økologien, som ministeren vist også har udtrykt det her i dag.

Midt i al begejstringen for den gunstige udvikling må man derfor ikke glemme det konventionelle landbrug. Naturligvis ville det være dejligt, hvis man bare uden videre kunne omlægge alt landbrug til økologisk drift. Det tror vi bare ikke på kan lade sig gøre, da det jo samtidig er vigtigt fortsat at kunne opretholde og udvide eksporten af landbrugsvarer.

I CD mener vi derfor, at man sideløbende med at fremme den økologiske produktionsform må fortsætte arbejdet med at gøre det konventionelle landbrug mere miljøvenligt; no-